

ПРОЛѢТЪ.

ойде пролѣтъ. Нѣма вече снѣгъ, ни студенъ вѣтръ — пролѣтното топло слънце ги изгони. Ахъ, колко е хубаво това врѣме!

Растенията захваняхъ да се показватъ отъ земята. Слѣдъ нѣколко дена тѣ ще се разлистнатъ, ще цѣвнатъ и ний ще се радваме на тѣхната хубостъ и миризма. Пъпките на дрѣвесата захваняхъ да набѣбватъ и скоро ще се покриятъ съ зеленина. Дрѣвнѣтъ цѣвнатъ още минжлата недѣля, а сливитѣ и зарзалитѣ сж побѣлѣли вече съ цвѣтъ.

Пролѣтното слънце събуди и животнитѣ. Малкото врабче напустна зимното си жилище и весело подскача и се радва на Пролѣтъта. Славѣятъ кацнахъ на нѣкое клонче, захванъ своитѣ хубави пѣсни. На друго по-високо дърво, кацнахъ канарчето, радостно посрѣща засмѣната Пролѣтъ. И мравките повдигатъ покривките на своето жилище за да излѣзатъ на вѣнъ.

Радватъ се и хората. Всѣкой отъ тѣхъ засмѣнъ отива на работата си. Копачитѣ